

‘BIJ KINDEREN MOET JE HARDER JE BEST DOEN’

UITWAAIEREN NA DE BASIS (4)

Na gemiddeld zeven jaar studeren, zwaaien jaarlijks ruim 2000 studenten af als basisarts. Dan staan ze voor de vraag: wat nu? Vier basisartsen over hun mogelijkheden, wensen en ideeën voor de toekomst.

RINEKE WISMAN

‘Dit is mijn vak’, dacht Robin van Schaik tijdens het coschap Kindergeneeskunde. Maar kwam dat door de prettige, Nederlandse werkomgeving of zou hij het vak overal interessant vinden? Een keuzecoschap in Swaziland overtuigde hem van dat laatste. ‘Als kinderen weer beter zijn, rennen en springen ze overal ter wereld door de gangen. Dat is waar het om gaat.’

Robin beschouwt de kinderarts als de spil in het oplossen van de medische problemen van en rondom een kind. Die rol vervult hij graag. ‘Het vak is zowel breed als diep en afwisselend. Je hebt met alle disciplines te maken en behandelt het hele lichaam. Daarnaast is het een heel sociaal vak. Je moet goed met zowel ouders als kinderen kunnen communiceren.’

Volwassenen zijn meestal in staat duidelijk te vertellen waarvan ze last hebben. Kinderen doen dat over het algemeen niet. Die uitdaging gaat Robin graag aan. ‘Je moet harder je best doen om het kind te laten praten.’ Je moet ze serieus nemen, maar niet te serieus. ‘Hij heeft de hele tijd buikpijn’, zeiden de ouders van een kind dat longontsteking bleek te hebben. Kinderen hebben pijn en geven dat op de een of andere manier aan. Vaak noemen ze daarbij de buik.’

Robin probeert kinderen op hun gemak te stellen met interesse en een brede glimlach. Wat vind je leuk speelgoed? Wat heb je gegeten? ‘Je moet kinderen leuk vinden en zij moeten jou leuk vinden. En geduld is heel belangrijk. Dat moet je liggen.’

Onlangs werd er een jongen binnengebracht bij wie het vermoeden bestond dat hij een blindedarmonsteking had, maar hij bleek ‘gewoon’ obstipatie te hebben. ‘Als kinderarts moet je praktisch zijn. Vaak is een oplossing dichtbij. Natuurlijk zijn er ook patiënten bij wie je meer moet puzzelen en minder snel tot een diagnose komt. Die afwisseling maakt dit vak boeiend en leuk.’

Het aantal opleidingsplaatsen voor kindergeneeskunde is beperkt. Robin doet zijn best om een plekje te veroveren. Hij publiceerde twee onderzoeken en werkt nu als agnio om de opleiders te laten zien dat hij een geschikte kandidaat is. Als het in Nederland niet lukt, overweegt hij het in het buitenland te proberen. In ieder geval zal hij niet uitwijken naar een ander specialisme.

Tijdens de twee maanden in Afrika schrok Robin van het feit dat hij daar zo weinig kon doen. ‘Ik wist niet veel en de voorzieningen waren beperkt. Een ondervoed kind lap je op, maar de volgende maand is het weer ondervoed.’ Als hij kinderarts is en meer kennis heeft, wil hij graag met enige regelmaat terug naar het arme werelddeel om aandacht te vestigen op preventie. ‘Je maakt een klein verschil. Alles wat je doet, is beter dan niets.’ ■

- **Naam:** Robin van Schaik (26), opgeleid tot basisarts in Utrecht
- **Is nu:** agnio kindergeneeskunde in Gelre Ziekenhuizen in Apeldoorn
- **Ambitie:** kinderarts
- **Gewenst doktersimago:** ‘Een vriendelijke, geïnteresseerde dokter.’
- **Werk/privé:** Als kinderarts zal ik zoveel uur werken als nodig is.’